

Pentru eroica noastră clasă muncitoare

(Urmare din pag. I-a)

gimul exploatare capitalisto anii negri ai unei bâtrânești în mizerie, a râmas în rîndul tris-telor amintiri ale trecutului. Prin recentul Decret al Preziden-tului Marii Adunări Naționale privind dreptul la pensie, pensiile de bâtrânețe se majorează în medie cu 63 la sută și se stabilește avantajul astăzi în ce privește pensia de bâtrânețe, de inva-liditate, de serviciu, de urmăs, pentru merite deosebite, cît și în ce privește ajutorul social.

Anii democratiei populare au adus și numeroase alte imbu-nătării în nivelul de trai al clasei muncitoare. Orice mun-citor le simte în numeroase aspecte ale vieții care îi au deve-nit firesc, cu care s-a deprins: în concediul plătit, ocrorirea gratuită a sănătății, învățămîntul gratuit al copiilor etc. Să ne gîndim, deplătit, la posibili-tățile pe care le au azi un foarte mare număr de mun-citori de a se îngrijii în cele mai bune sanatorii din stațiuni balneo-climaterice rezervate pe vremuri doar imbuscajilor și tris-torilor. În vreme ce în anul 1958 Casa Asigurărilor So-ciale din regimul burghezo-mo-sierec trînuse la odiință cifra record de 3898 salariați — și dintre aceia foarte puțini erau mun-citorii — doar în anul 1958 numărul oamenilor mun-ci-trîni la odiință fost de 325.000.

Dacă în ce privește satisfac-trea nevoilor de locuințe mai exi-stă greutăți oricărui vede cum în întreaga țară se înalță mereu noi cartiere și orașe întregi, cu locuințele destinate în primul rînd mun-citorilor. În cel peste trei ani care au trecut de la Congresul al II-lea al P. M. R., au construite circa 40.000 de apartamente, numai în anul 1958 oamenii mun-ci-trîni în folosință peste 13.500 apartamente cu suprafață construită de circa 950.000 mp. Și astăzi în vreme ce în țară noastră, ca și în alte țări socialeiste, clitia este extrem de mică, nedepășind 5 la sută din salariul mediu.

Cine dintr-o mun-citorii mai în vîrstă nu și amintește de vremurile acelora cumpălate cu clasa muncitoare, pe atunci exploatare, umilită, batjocorită, răspălită cu gloanțe în loc de pline, î se rezerva o cruntă mi-zeire.

„Atelierul nostru de turnăto-ri era întunecos și plin de fum, ca înălț, Uneori lucram forțat cîte 12 și 14 ore, Trebă să cărăm plină la forme cîte 40–50 tone de fontă topită. Și astăzi în fiecare zi. Atâtore, cînd comen-zile lipseau, începeau concedie-ri... Mun-citorii erau zilnic bă-tuti, ba unul, ba altul, fără mo-tiv. După greva din 1933 bătălie se tineau lângă și mal și. La ga-ra Nicolina erau instalate niște vagone inclozitive. Acolo erau bă-tuți, ca la tease, comuniștii și cel bănuști că simpatizează cu ei, că le ascultă stăturile, Apol venea închisoarea...“. În astfel de cuvinte descrie turnătorul Vasile Popa de la Atelierele C.F.R.-ile Pintile din Iași muneca și viața ceteștilor din anii de trăita amintire și ordi-nările burghezo-mo-sierești.

Din ce era alcătuitor pe atunci viața mun-citorilor? O ceapă, o bucată de pește sărat, un boz de mămăligă — fătă cu ce se hrăneau mil și mil de oameni care și slăub forțele trăind 10–12 ore pe zi. Muneca seminților și a tinerilor nu era plătită nici măcar cu jumătate din salariile de mizerie ale bâr-bătorilor.

Nenocirea cea mai grea a acelor ani era însă somajul, azvîrlirea a mil și mil de oameni anual în ghilarele foamei. „În anul 1929 — scria ianuarul burghez „Adevărul“ la 1 ianu-

rie 1930 — cifra celor lipsiți de lucru s-a urcat la 150–200 mil și nu este exclus că ea să fie chiar mai mare, cîci în a-ceastă cifră nu sunt trecuți so-merii sezonieri, șomerii agricoli și cel intelectual. Se poate deci spune, fără teamă de ex-agăre, că împreună cu familiile lor au suferit în 1929 și suferă încă, de pe urma soma-jului, APROAPE UN MILION DE SUFLETE“. Cozile la porțile fa-bricilor și la cantinele „Plinca zilnic“ ale incréștelor societății filantropice devinseră în anii același un aspect firesc al per-riperiei orașelor.

Asemenea stări de lucruri sint și azi frecvente pretudinjeni un-de dominește rîndurile capita-liste, deoarece somajul, foamea, mizeria sint insultorii permanenți ai exploatařilor omului de către om. E de ajuns să ne amintim de recentul „mars al șomerilor“ asupra Washington-ului, de mîrurile îndurerante care au răsunat acoło cu privire la destinul tragic al celor sase milioane de someri americanii. Dacă să se trăiesc mun-citorii în ceea ceață bogată, tară a lumii capitaliste, inavușită prin exploatare atât poporale con-toiale și dependente, despră ce fel de condiții de viață se mai poate vorbi în alte țări, mult mai săracă, și, mai ales, în țări coloniale, unde imperialiștii și-au înțipit plinții în grupa-mul poporelor?

Spre a îngropa odată pentru totdeauna aceste stări în mor-țință fără întorcere al trecu-tului s-au ridicat oamenii mun-ci-trîni acum 15 ani, sub conduc-rea comuniștilor, la lupta pen-tru dezbroierea patriei de sub jugul fascist, pentru instaura-re orîndurării democrat-popu-lare, pentru construirea soce-tăii socialistă. Azi el culeg roadele îmbelșugate ale acestui grup.

Ce a făcut oare posibilită în țară noastră să pună asemeni probleme și luptă pen-tru rezolvarea lor, faptul că în rezolvarea lor se manifestă conștiința sa de săpătă și fără încă unul din cele mai de seamă lăzări ale țărilor ca-re îngăduie partidului și guver-nului luarea de noi și noi măsuri privind ridicarea niv-eului de trai al celor ce mun-cesc asemenea acelor hotărâ-ri de Plenare din lulele a C.C. al P.M.R.?

Toate acestea se datorează în primul rînd prefacerilor funda-men-tale interveniente în situația politice și economică a clasei mun-citoare, a poporului mun-citor. O realitate de neclinită a vieții noastre de azi este faptul că există exploatare de feri al lui Malaxa, Auschinitz, Voina și acum adevărării săpătăi ai uzinelor, ai țărilor, ai vieții. Smulgerea puterii din milioanele capitaliștilor și moșierilor, îl-lăzările exploatařilor capitaliste — lăză principala cucerire a mun-citorilor din țară noastră. Îmbunătățirea calității pro-duselor, pentru introducerea pe scară largă și folosirea tehnică avansată. Organizația de partid și multilaterală conștiința și multilaterală conștiința de răbdare și datorită faptului că în fruntea poporului nostru, clasa mun-citoare, condusă de partid, a înfăptuit și înfăptuiește printr-o munca încordată industrializarea socialistă a țării. Succesul obținut de colecti-vile întreprinderilor din în-treaga țară în sporirea produc-tiei și productivității mun-ci-trîni și în reducerea prețului de cost, prin introducerea tehnică în lan-tă, organizarea mai înaltă a mun-ci-trîni și creșterea continuă a calificării profesionale a mun-citorilor și tehnicienilor au creat condiții economice sănă-toase pentru continuă ridicare a nivelului de trai al oamenilor mun-ci-trîni.

Progresul neîmbatut al țărilor noastre, îmbunătățirea necon-tinență a vieții celor ce mun-cesc reflectă dezvoltarea puternică a capacitații de producere și

(Articol apărut în ziarul „Sâmbăta“ nr. 4592).

de la 1930 — cifra celor lipsiți de lucru s-a urcat la 150–200 mil și nu este exclus că ea să fie chiar mai mare, cîci în a-ceastă cifră nu sunt trecuți so-merii sezonieri, șomerii agricoli și cel intelectual. Se poate deci spune, fără teamă de ex-agăre, că împreună cu familiile lor au suferit în 1929 și suferă încă, de pe urma soma-jului, APROAPE UN MILION DE SUFLETE“. Cozile la porțile fa-bricilor și la cantinele „Plinca zilnic“ ale incréștelor societății filantropice devinseră în anii același un aspect firesc al per-riperiei orașelor.

Asemenea stări de lucruri sint și azi frecvente pretudinjeni un-de dominește rîndurile capita-liste, deoarece somajul, foamea, mizeria sint insultorii permanenți ai exploatařilor omului de către om. E de ajuns să ne amintim de recentul „mars al șomerilor“ asupra Washington-ului, de mîrurile îndurerante care au răsunat acoło cu privire la destinul tragic al celor sase milioane de someri americanii. Dacă să se trăiesc mun-citorii în ceea ceață bogată, tară a lumii capitaliste, inavușită prin exploatare atât poporale con-toiale și dependente, despră ce fel de condiții de viață se mai poate vorbi în alte țări, mult mai săracă, și, mai ales, în țări coloniale, unde imperialiștii și-au înțipit plinții în grupa-mul poporelor?

Spre a îngropa odată pentru totdeauna aceste stări în mor-țință fără întorcere al trecu-tului s-au ridicat oamenii mun-ci-trîni acum 15 ani, sub conduc-rea comuniștilor, la lupta pen-tru rezolvarea lor, faptul că în rezolvarea lor se manifestă conștiința sa de săpătă și fără încă unul din cele mai de seamă lăzări ale țărilor ca-re îngăduie partidului și guver-nului luarea de noi și noi măsuri privind ridicarea niv-eului de trai al celor ce mun-cesc asemenea acelor hotărâ-ri de Plenare din lulele a C.C. al P.M.R.?

Toate acestea se datorează în primul rînd prefacerilor funda-men-tale interveniente în situația politice și economică a clasei mun-citoare, a poporului mun-citor. O realitate de neclinită a vieții noastre de azi este faptul că există exploatare de feri al lui Malaxa, Auschinitz, Voina și acum adevărării săpătăi ai uzinelor, ai țărilor, ai vieții. Smulgerea puterii din milioanele capitaliștilor și moșierilor, îl-lăzările exploatařilor capitaliste — lăză principala cucerire a mun-citorilor din țară noastră. Îmbunătățirea calității pro-duselor, pentru introducerea pe scară largă și folosirea tehnică avansată. Organizația de partid și multilaterală conștiința de răbdare și datorită faptului că în fruntea poporului nostru, clasa mun-citoare, condusă de partid, a înfăptuit și înfăptuiește printr-o munca încordată industrializarea socialistă a țării. Succesul obținut de colecti-vile întreprinderilor din în-treaga țară în sporirea produc-tiei și productivității mun-ci-trîni și în reducerea prețului de cost,

de la 1930 — cifra celor lipsiți de lucru s-a urcat la 150–200 mil și nu este exclus că ea să fie chiar mai mare, cîci în a-ceastă cifră nu sunt trecuți so-merii sezonieri, șomerii agricoli și cel intelectual. Se poate deci spune, fără teamă de ex-agăre, că împreună cu familiile lor au suferit în 1929 și suferă încă, de pe urma soma-jului, APROAPE UN MILION DE SUFLETE“. Cozile la porțile fa-bricilor și la cantinele „Plinca zilnic“ ale incréștelor societății filantropice devinseră în anii același un aspect firesc al per-riperiei orașelor.

Asemenea stări de lucruri sint și azi frecvente pretudinjeni un-de dominește rîndurile capita-liste, deoarece somajul, foamea, mizeria sint insultorii permanenți ai exploatařilor omului de către om. E de ajuns să ne amintim de recentul „mars al șomerilor“ asupra Washington-ului, de mîrurile îndurerante care au răsunat acoło cu privire la destinul tragic al celor sase milioane de someri americanii. Dacă să se trăiesc mun-citorii în ceea ceață bogată, tară a lumii capitaliste, inavușită prin exploatare atât poporale con-toiale și dependente, despră ce fel de condiții de viață se mai poate vorbi în alte țări, mult mai săracă, și, mai ales, în țări coloniale, unde imperialiștii și-au înțipit plinții în grupa-mul poporelor?

Spre a îngropa odată pentru totdeauna aceste stări în mor-țință fără întorcere al trecu-tului s-au ridicat oamenii mun-ci-trîni acum 15 ani, sub conduc-rea comuniștilor, la lupta pen-tru rezolvarea lor, faptul că în rezolvarea lor se manifestă conștiința sa de săpătă și fără încă unul din cele mai de seamă lăzări ale țărilor ca-re îngăduie partidului și guver-nului luarea de noi și noi măsuri privind ridicarea niv-eului de trai al celor ce mun-cesc asemenea acelor hotărâ-ri de Plenare din lulele a C.C. al P.M.R.?

Toate acestea se datorează în primul rînd prefacerilor funda-men-tale interveniente în situația politice și economică a clasei mun-citoare, a poporului mun-citor. O realitate de neclinită a vieții noastre de azi este faptul că există exploatare de feri al lui Malaxa, Auschinitz, Voina și acum adevărării săpătăi ai uzinelor, ai țărilor, ai vieții. Smulgerea puterii din milioanele capitaliștilor și moșierilor, îl-lăzările exploatařilor capitaliste — lăză principala cucerire a mun-citorilor din țară noastră. Îmbunătățirea calității pro-duselor, pentru introducerea pe scară largă și folosirea tehnică avansată. Organizația de partid și multilaterală conștiința de răbdare și datorită faptului că în fruntea poporului nostru, clasa mun-citoare, condusă de partid, a înfăptuit și înfăptuiește printr-o munca încordată industrializarea socialistă a țării. Succesul obținut de colecti-vile întreprinderilor din în-treaga țară în sporirea produc-tiei și productivității mun-ci-trîni și în reducerea prețului de cost,

de la 1930 — cifra celor lipsiți de lucru s-a urcat la 150–200 mil și nu este exclus că ea să fie chiar mai mare, cîci în a-ceastă cifră nu sunt trecuți so-merii sezonieri, șomerii agricoli și cel intelectual. Se poate deci spune, fără teamă de ex-agăre, că împreună cu familiile lor au suferit în 1929 și suferă încă, de pe urma soma-jului, APROAPE UN MILION DE SUFLETE“. Cozile la porțile fa-bricilor și la cantinele „Plinca zilnic“ ale incréștelor societății filantropice devinseră în anii același un aspect firesc al per-riperiei orașelor.

Asemenea stări de lucruri sint și azi frecvente pretudinjeni un-de dominește rîndurile capita-liste, deoarece somajul, foamea, mizeria sint insultorii permanenți ai exploatařilor omului de către om. E de ajuns să ne amintim de recentul „mars al șomerilor“ asupra Washington-ului, de mîrurile îndurerante care au răsunat acoło cu privire la destinul tragic al celor sase milioane de someri americanii. Dacă să se trăiesc mun-citorii în ceea ceață bogată, tară a lumii capitaliste, inavușită prin exploatare atât poporale con-toiale și dependente, despră ce fel de condiții de viață se mai poate vorbi în alte țări, mult mai săracă, și, mai ales, în țări coloniale, unde imperialiștii și-au înțipit plinții în grupa-mul poporelor?

Spre a îngropa odată pentru totdeauna aceste stări în mor-țință fără întorcere al trecu-tului s-au ridicat oamenii mun-ci-trîni acum 15 ani, sub conduc-rea comuniștilor, la lupta pen-tru rezolvarea lor, faptul că în rezolvarea lor se manifestă conștiința sa de săpătă și fără încă unul din cele mai de seamă lăzări ale țărilor ca-re îngăduie partidului și guver-nului luarea de noi și noi măsuri privind ridicarea niv-eului de trai al celor ce mun-cesc asemenea acelor hotărâ-ri de Plenare din lulele a C.C. al P.M.R.?

Toate acestea se datorează în primul rînd prefacerilor funda-men-tale interveniente în situația politice și economică a clasei mun-citoare, a poporului mun-citor. O realitate de neclinită a vieții noastre de azi este faptul că există exploatare de feri al lui Malaxa, Auschinitz, Voina și acum adevărării săpătăi ai uzinelor, ai țărilor, ai vieții. Smulgerea puterii din milioanele capitaliștilor și moșierilor, îl-lăzările exploatařilor capitaliste — lăză principala cucerire a mun-citorilor din țară noastră. Îmbunătățirea calității pro-duselor, pentru introducerea pe scară largă și folosirea tehnică avansată. Organizația de partid și multilaterală conștiința de răbdare și datorită faptului că în fruntea poporului nostru, clasa mun-citoare, condusă de partid, a înfăptuit și înfăptuiește printr-o munca încordată industrializarea socialistă a țării. Succesul obținut de colecti-vile întreprinderilor din în-treaga țară în sporirea produc-tiei și productivității mun-ci-trîni și în reducerea prețului de cost,

de la 1930 — cifra celor lipsiți de lucru s-a urcat la 150–200 mil și nu este exclus că ea să fie chiar mai mare, cîci în a-ceastă cifră nu sunt trecuți so-merii sezonieri, șomerii agricoli și cel intelectual. Se poate deci spune, fără teamă de ex-agăre, că împreună cu familiile lor au suferit în 1929 și suferă încă, de pe urma soma-jului, APROAPE UN MILION DE SUFLETE“. Cozile la porțile fa-bricilor și la cantinele „Plinca zilnic“ ale incréștelor societății filantropice devinseră în anii același un aspect firesc al per-riperiei orașelor.

Asemenea stări de lucruri sint și azi frecvente pretudinjeni un-de dominește rîndurile capita-liste, deoarece somajul, foamea, mizeria sint insultorii permanenți ai exploatařilor omului de către om. E de ajuns să ne amintim de recentul „mars al șomerilor“ asupra Washington-ului, de mîrurile îndurerante care au răsunat acoło cu privire la destinul tragic al celor sase milioane de someri americanii. Dacă să se trăiesc mun-citorii în ceea ceață bogată, tară a lumii capitaliste, inavușită prin exploatare atât poporale con-toiale și dependente, despră ce fel de condiții de viață se mai poate vorbi în alte țări, mult mai săracă, și, mai ales, în țări coloniale, unde imperialiștii și-au înțipit plinții în grupa-mul poporelor?

Spre a îngropa odată pentru totdeauna aceste stări în mor-țință fără întorcere al trecu-tului s-au ridicat oamenii mun-ci-trîni acum 15 ani, sub conduc-rea comuniștilor, la lupta pen-tru rezolvarea lor, faptul că în rezolvarea lor se manifestă conștiința sa de săpătă și fără încă unul din cele mai de seamă lăzări ale țărilor ca-re îngăduie partidului și guver-nului luarea de noi și noi măsuri privind ridicarea niv-eului de trai al celor ce mun-cesc asemenea acelor hotărâ-ri de Plenare din lulele a C.C. al P.M.R.?

Toate acestea se datorează în primul rînd prefacerilor funda-men-tale interveniente în situația politice și economică a clasei mun-citoare, a poporului mun-citor. O realitate de neclinită a vieții noastre de azi este faptul că există exploatare de feri al lui Malaxa, Auschinitz, Voina și acum adevărării săpătăi ai uzinelor, ai țărilor, ai vieții. Smulgerea puterii din milioanele capitaliștilor și moșierilor, îl-lăzările exploatařilor capitaliste — lăză principala cucerire a mun-citorilor din țară noastră. Îmbunătățirea calității pro-duselor, pentru introducerea pe scară

